

ת"פ 51241/01/16 - מדינת ישראל נגד רנא ברנסי

בית משפט השלום בפתח תקווה

23 אפריל 2017

ת"פ 51241-01-16 מדינת ישראל נ' ברנסי

בפני	כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמת	רנא ברנסי ע"י ב"כ עו"ד אורנית מרום

גזר - דין

הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בעבירות של נסיון הסעת שב"ח, נהיגה פוחזת ברכב והסעת נוסע לא חגור, בהתאם למפורט בכתב האישום המתוקן.

בהתאם לכתב האישום המתוקן, ביום 22.1.16, תאמה הנאשמת עם מועמר בילאן כי תסיע תושבים זרים מטול כרם לישראל תמורת שכר.

ביום 24.1.16 בשעה 22:00 לערך הגיעה הנאשמת ברכב מ.ר. 2276360 מטול כרם למחסום 407 כשבתא המטען של הרכב מתחבאים שני תושבים זרים, מבלי שהיו בידיהם אישורי כניסה או שהיה כדיון, וכאשר כל אחד מהתושבים הזרים שילם למועמר בילאן ₪ 200 עבור הנסיעה.

נקבע כי הנאשמת תישלח לקבלת תסקיר שירות המבחן בעניינה.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר עולה כי הנאשמת כבת 30, גרושה ואם לילד בן 11.

הנאשמת עובדת באופן חלקי בעבודות משק בית ומקבלת השלמת הכנסה מביטוח לאומי.

הנאשמת סיימה 11 שנות לימוד ונישאה לאחר מכן.

הנאשמת מסרה כי סבלה מאלימות קשה מצד בעלה והתגרשה ממנו לאחר שנתיים, זמן קצר לאחר לידת בנה, אותו מגדלת לבדה ללא מעורבות האב.

לאחר הגירושין חזרה להתגורר בבית אמה, אך כתוצאה מרצונו של אחיה להגביל את צעדיה עזבה למקלט בצפון, חזרה לאחר תקופה ושוב עזבה לתקופה של שנתיים בהם שהתה בחו"ל, בעוד בנה נמצא אצל אמה.

מאז ביצוע העבירות הנוכחיות מתגוררת בבית אמה, ועוזבת מדי פעם לאור עמדתו של אחיה כאמור לעיל. נמסר כי בנה מסרב לגור עמה בנפרד מסבתו וקיים קושי רגשי בקשר.

לנאשמת אחות נשואה ושני אחים רווקים המתגוררים בבית האם. נמסר כי האב מכור לסמים, פרוד מהאם ומתגורר באותו בנין בקומה נפרדת, כאשר הקשר עמו מועט.

אמה של הנאשמת עובדת במשק בית ותומכת בנאשמת. נמסר כי ניכרת תלות של הנאשמת באם.

במסגרת אבחון שנערך בהליך המעצר, הרושם שהתקבל הינו כי הנאשמת גדלה בנסיבות משפחתיות מורכבות, ללא תמיכה משפחתית רחבה, סובלת מקשיים כלכליים ונעדרת יציבות.

הומלץ על הקלה בתנאיה כך שתוכל להשתלב שוב בעבודה.

הנאשמת מסרה במסגרת אבחון המעצר כי העבירות המיוחסות הינן חריגות להתנהלותה ונבעו מתחושת חוסר אונים שלא אפשרה לה למצוא פתרון אחר למצבה הכלכלי.

באבחון הנוכחי, הנאשמת לקחה אחריות על ביצוע העבירות ותארה את הקשיים הכלכליים עמם התמודדה שהובילו אותה לתחושת ייאוש.

הנאשמת חזרה על כך שהמעשים מהווים חריג להתנהלותה בכלל וכן הביעה בושה ואכזבה מביצוע העבירות. מסרה כי כיום עובדת במשק בית ומתפרנסת מכך.

הנאשמת הסכימה להשתתף בטיפול שישפר את קשריה עם בנה, לאור הקשיים בקשר.

בבחינת הערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום נלקחו בחשבון נתונים השונים שנסקרו לעיל.

צוין כי על אף גורמי הסיכון שנמנו, ההליכים המשפטיים השפיעו על הנאשמת וגרמו לנאשמת לפעול לקידום מצבה ולהבנת החומרה שבמעשים והפגיעה שהתנהלות מעין זו עלולה לגרום בגידול בנה.

כן צוינו רצונה בשמירה על שמה, השאיפה לחיים תקינים ונכונותה להשתתף בטיפול כאמור לעיל.

לאור כל האמור לעיל, הומלץ להטיל על הנאשמת צו מבחן במשך שנה, במהלכה תשתלב בטיפול בתחום ההורות.

קצינת המבחן סברה כי יש להימנע מהטלת עונש מאסר בפועל או מאסר בעבודות שירות בכדי לאפשר לנאשמת להתפרנס ולהמשיך לנהל אורח חיים תקין.

כן לא הובאה המלצה להטלת צו של"צ בהתחשב בכך שהנאשמת הינה אם חד הורית המתמודדת עם קשיים כלכליים ועושה מאמץ לפרנס את עצמה ואת בנה.

עם זאת, הומלץ על הטלת מאסר על תנאי שיהווה עונש הרתעתי.

הטיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי הערך החברתי הנפגע כתוצאה מביצוע העבירה הינו שמירה על ריבונותה של המדינה ועל זכותה לקבוע את זהות הנכנסים בשעריה, וכן זכותו של כלל הציבור לביטחון והגנה.

נטען כי הסעת שב"חים כפי שעשתה הנאשמת, מעודדת וממריצה כניסת שב"חים ויש בכך פוטנציאל להפרת הסדר הציבורי.

ב"כ המאשימה טענה כי חומרת העבירה באה לידי ביטוי גם בכך שהמחוקק קבע עונש כפול לעבירות ההסעה מהעונש שנקבע לעבירת הכניסה והשהייה הבלתי חוקית.

לגבי שתי העבירות הנוספות בהן הורשעה הנאשמת, נטען כי קיים ערך מוגן של סיכון חיי אדם, וכי רק בנס נגמר האירוע כפי שנגמר, כאשר שקיימים מקרים רבים בהם שב"חים שמוסתרים בתא המטען נמצאים מעולפים ומצויים בסכנה של ממש במקרה של תאונה.

ב"כ המאשימה התייחסה לתסקיר שירות המבחן ולנסיבות חייה של הנאשמת כפי שפורטו בו.

נטען כי בהתאם לאמור בתסקיר הנאשמת מסרה שהרקע לביצוע העבירות היה מצבה הכלכלי הדחוק והיא לקחה אחריות על ביצוע העבירות.

יחד עם זאת נטען כי הנאשמת טרם השתלבה בטיפול כלשהו ובשלב זה מדובר ברצון עתידי בלבד, מבלי שהוכחה רצינותה של הנאשמת.

ב"כ המאשימה התייחסה לגורמי הסיכון להישנות ביצוע עבירות שנמנו על ידי קצינת המבחן ובהם קושי בגילוי יציבות תעסוקתית ומשפחתית וכן עמדות המאפשרות התנהלות הממוקדת בצרכיה.

נטען כי הטיפול אשר הציע שירות המבחן הינו בתחום ההורות.

ב"כ המאשימה טענה כי מבחינת מדיניות הענישה, כאשר מדובר בעבירת הסעה עם עבירות נלוות, כמו במקרה דנן, אשר מסכנות חיי אדם, המתחם הוא בין 3 ל-18 חודשי מאסר.

נטען כי לא מדובר בתיק שניתן לסיים במאסר על תנאי בלבד ללא ענישה מוחשית.

ב"כ המאשימה טענה כי בהתחשב בכך שמדובר בהסתבכות ראשונה, וכן בהתחשב בלקיחת האחריות ובנסיבות החיצוניות הנוספות, יש להטיל על הנאשמת עונש של עבודות שרות ברף הגבוה ועל כן היא עותרת לשלוח את הנאשמת לממונה על עבודות שירות.

בנוסף נטען כי המאשימה תעתור לענישה נלווית של מאסר על תנאי, קנס שגם בעניינו נקבע מתחם כלכלי בפסיקה, פסילה בפועל, פסילה על תנאי והתחייבות.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה רלוונטית.

בת"פ (שלום כ"ס) 61150-07-13 **מד"י נ' פאוזי מחאמיד** הורשע הנאשם בהסעת 4 שב"חים כאשר אחד מהם היה בתא המטען. הנאשם הורשע אף בעבירות של נהיגה פוחזת, הסעה ללא חגורה, הסעת נוסעים בשכר ללא היתר והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

נטען כי באותו ענין היה הנאשם נעדר עבר פלילי, והתקבל בעניינו תסקיר שרות המבחן הממליץ על ענישה בדמות עבודות שירות והטלת צו מבחן.

בית המשפט קבע כי המתחם ההולם הינו בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל והמתחם הכלכלי שהוא בין 3,000 ל - 10,000 ₪, וגזר על הנאשם מאסר בפועל בן 8 חודשים ו-8,000 ₪ קנס.

ערעור שהוגש על גזר הדין נדחה על ידי בית המשפט המחוזי.

בת"פ (שלום כ"ס) 40824-12-12 **מד"י נ' ישר מריסי** הורשע הנאשם בהסעה שלא כדין בשירותי הסעות כאשר הסיע 11 שב"חים בתשלום.

מתחם הענישה שנקבע הינו בין 8 ל-24 חודשי מאסר.

בית משפט השלום גזר על הנאשם 8 חודשי מאסר ובערעור שהוגש הועמד העונש על 5 חודשי מאסר לנוכח מחלת טרשת נפוצה ממנה סובל הנאשם ומצבו הרפואי המצדיק הקלה עמו.

בת"פ (שלום כ"ס) 23280-01-14 **מד"י נ' ראייה מסארוה** הורשעה הנאשמת בשתי עבירות של הסעת שב"חים. מדובר בנאשמת בעלת שתי הרשעות קודמות ומאסר על תנאי בן 4 חודשים שהיה תלוי ועומד כנגדה. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה ההולם הינו בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד שנתיים מאסר.

בית המשפט גזר על הנאשמת 8 חודשי מאסר וכן הפעיל במצטבר את המאסר על תנאי, כך שבסה"כ הוטלו על הנאשמת 12 חודשי מאסר ועונשים נלווים.

בע"פ (מחוזי ת"א) 70759-05 **מד"י נ' עלאז בן מחמוד חוסין** התייחס בית המשפט המחוזי לחובת הטלת פסילה מלהחזיק רשיון בעבירות של הסעת שב"חים, כאשר בהתאם לסעיף 12 א(ג4) לחוק הכניסה מדובר בפסילת חובה ללא שיקול דעת של בית המשפט, אשר יכול רק לקצר את התקופה בנסיבות מיוחדות.

ב"כ המאשימה חזרה על עתירתה העונשית של המאשימה וטענה כי מדובר בעתירה שהינה ברף הנמוך של המתחם כפי שהוצג לעיל.

ב"כ המאשימה ציינה כי חלק מהפסיקה אליה הפנתה ב"כ הנאשמת הביאה בחשבון קיומו של הליך שיקום ממשי, בשונה מענייננו, בו מדובר בהצהרת הנאשמת בלבד מבלי שהחלה בפועל בטיפול בשלב זה.

כן צוין כי בפסיקה אליה הפנתה ב"כ הנאשמת הוטלו גם עונשי פסילה בפועל.

טיעוני הנאשמת

ב"כ הנאשמת טענה כי בעניין עבירת הסעת שב"חים יש קשת רחבה של דרכי ענישה.

נטען כי בהתאם לפסיקה אליה הפנתה ב"כ הנאשמת מתחם הענישה הינו ממאסר על תנאי דרך של"צ ועד לעונש מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות.

נטען כי במקרה של הנאשמת שבפנינו מדובר בנסיין הסעה של שני שב"חים כשהיא לא קיבלה תמורה, ומדובר בסעיף הקל יותר מבחינת חוק העונשין.

ב"כ הנאשמת ציינה כי הנאשמת שיתפה פעולה באופן מלא בחקירה וגם הפנתה למעורב הנוסף בעבירות אשר תיאם את ההסעה והביא את השב"חים.

נטען כי אותם שב"חים לא הועמדו לדין ולא היוו סיכון בטחוני כך שבפועל לא נגרם כל נזק.

כן נטען כי הנהיגה הפוחזת, לא מתבטאת בעבירה תעבורתית נוספת, אלא בעצם זה שהשניים שהו בתוך תא המטען.

ב"כ הנאשמת טענה כי יש להתחשב בסיבות שהביאו לביצוע העבירה כחלק מקביעת המתחם.

נטען כי מדובר באשה צעירה, חד הורית, ממשפחה מורכבת שחוותה אלימות מילולית ופיזית, עברה ילדות מאוד קשה, שכללה פגיעות, וגם בנישואיה היתה אישה מוכה.

נטען כי הנאשמת נאלצה לברוח למקלט לנשים מוכות כפי שצוין בתסקיר שרות המבחן.

כן נטען בהמשך ניסתה לשכור דירה אך מצבה הכלכלי לרבות הצורך בפרנסת בנה הביאו לכך שלא יכלה לעמוד בתשלומי השכירות.

נטען כי מדובר במצוקה אמיתית אליה נקלעה הנאשמת ואשר בגינה התפתחה לביצוע העבירות.

ב"כ הנאשמת ציינה כי מדובר בעבירה ראשונה של הנאשמת וכי מאז האירוע לא נפתחו תיקים חדשים.

ב"כ הנאשמת ציינה עוד כי היום הנאשמת חזרה לגור בבית האם, התומכת בה והיא עובדת עמה בעבודות משק בית.

כן נטען כי האם לקתה במחלת לב והיא אמורה לעבור ניתוח, כך שלא ברור אם תחזור לעבוד.

נטען כי הנאשמת צריכה לעבוד כדי לשמור על אותם מקומות עבודה וכדי לעזור לפרנסת האם ויתר בני הבית התלויים בה.

לאור זאת נטען כי המלצת שירות המבחן להסתפק בצו מבחן הינה מוצדקת בנסיבות העניין ובפרט בהתחשב בהיות הנאשמת אם חד הורית.

ב"כ הנאשמת הפנתה לפסיקה בנסיבות דומות.

בת"פ (שלום כ"ס) 1817-09 מד"י נ' חזנה חלוד בת בדיע הורשעה הנאשמת בנסיון הסעת 3 שב"חים וכן בעבירה של הפרעה לשוט.

נטען כי אף שמדובר בנסיבות קשות יותר, הטיל בית המשפט על הנאשמת 200 שעות של"צ וצו מבחן, זאת בהתחשב בנסיבות אישיות קשות של הנאשמת ובהשתתפותה בטיפול ובהליך שיקומי.

ת"פ (שלום רמלה) 37950-02-13 מד"י נ' רעיה פינקלשטיין הורשעה הנאשמת בהסעת 3 שב"חים תמורת תשלום.

בית המשפט קבע כי מתחם הענישה ההולם הינו בין צו של"צ ל-8 חודשי מאסר בפועל.

בית המשפט גזר על הנאשמת 140 שעות של"צ זאת בהתחשב בין היתר בנסיבות אישיות קשות שפורטו בתסקיר שירות המבחן.

בת"פ (שלום פ"ת) 31399-09-15 מד"י נ' מאור קינן הורשע הנאשם בהסעת שב"חים.

בית המשפט קבע כי המתחם הינו ממאסר על תנאי ועד מאסר קצר בעבודות שירות לנוכח היכרות של הנאשם עם המוסע וקבלת הוראה להסעתו ממעבדו מבלי שחשד בכשרותה.

מתחם דומה בנסיבות דומות נקבע אף בת"פ 52636-04-13 (שלום י-ם) מד"י נ' מוחמד עבדאללה.

ובת"פ (שלום ת"א) 51984-09-14 מד"י נ' מוהנד חרובי.

ב"כ הנאשמת טענה כי שירות המבחן לא המליץ על ענישה מוחשית וקונקרטית.

נטען כי אם בית המשפט יחליט להטיל גם ענישה קונקרטית, יהא זה נכון להוסיף שעות של"צ בהיקף שיכול להתאים לנאשמת בנסיבותיה, ובהתחשב בכך שהנאשמת מתגוררת בעיר טייבה, היא תצטרך לעבוד 8-9 שעות בעבודות משק בית במקום אמה, וכן היא צריכה לעזור לאמה בהחלמה מהניתוח הקבוע לה בקרוב, וכן עליה לטפל בבנה.

נטען כי אם יוטלו על הנאשמת שעות של"צ באזור טייבה, היא תוכל לעמוד בכך, אך ענישה חמורה מזו תביא לפגיעה קשה בשיקומה.

נטען כי שיקולי שיקום אינם נמדדים רק בהשתתפות הנאשם בהליך טיפולי בתוך שירות המבחן, ויש דרכים רבות בהם שיקום הנאשם יכול לבוא לידי ביטוי, כאשר יש חשיבות להבנת חומרת העבירה והשלכותיה וכן לתפקוד תקין ויציב.

נטען כי הנאשמת עובדת עם אמה, משקמת את הקשר עם בנה, נעזרת בגורמי רווחה, כל זאת בשונה מהתנהלותה בעבר.

נטען כי יש להתחשב אף בכך שהנאשמת היתה בצו פיקוח מעצרים קרוב לשנה, דבר שמנע ממנה להתפרנס.

נטען כי יש חשיבות לטיפול המוצע על ידי שירות המבחן ועל כן יש מקום לקבל את המלצת קצינת המבחן.

לענין הפסילה נטען כי הנאשמת כבר נפסלה חודש מלהחזיק ברישיון נהיגה והיא לא לקחה את הרשיון כעבור חודש, שכן לא ידעה שעליה לקחת חזרה.

בנסיבות אלה נטען כי אין מקום להטלת פסילה נוספת.

בסיכום, ב"כ המאשימה עתרה לקבלת המלצת שירות המבחן אשר הינה מוצדקת, לטענתה, הן לאור נסיבותיה האישיות של הנאשמת והן בהתחשב בעבירות, שבראשן נסיון הסעה ללא תמורה.

דין

בעבירה שביצעה הנאשמת יש חומרה כפולה, הן בהיבט של נסיון הכנסת שוהים בלתי חוקיים תוך הטעיית גורמי האכיפה במחסום, והן בהיבט של יצירת סיכון בטיחותי ותעבורתי לשלומם של המוסעים בתא המטען.

לפיכך, נקבע בפסיקה כי מתחם הענישה בגין הסעה שלא כדין שיש בה היבט של סיכון לחיי אדם, ע"י הסלקת השוהים בתא המטען, מתחיל במאסר בעבודות שירות ועד מאסר בפועל של שנה ומעבר לכך, בשונה מהסעה רגילה בתא הנוסעים, לגביה נקבעו מתחמים מקלים יותר. גזר הדין בת"פ 37950-02-13 בו נקבע מתחם ענישה המתחיל בשל"צ בעבירה של הסעת שלושה שוהים בלתי חוקיים בתא המטען, אינו מתייחס להיבט החומרה של סיכון חיי האדם הכרוך בביצוע העבירה, אלא רק להיבט של פגיעה בריבונות המדינה (סעיפים 9-11).

בגזירת העונש בתוך המתחם יש להתחשב בכך שמדובר בעבירת נסיון, ובכך שהנאשמת לא ניסתה להמלט מגורמי החוק אלא צייתה ושיתפה פעולה עמם, דבר שהתבטא גם בשיתוף הפעולה בחקירה ובנטילת האחריות. כמו כן, הנאשמת נעדרת עבר פלילי והמניע לביצוע העבירה היה מצוקה כלכלית קשה, על רקע נסיבות אישיות ומשפחתיות קשות, כמפורט בתסקיר. לפיכך, היא עומדת ברף התחתון של המתחם.

השאלה הרלוונטית למקרה שבפני היא, האם יש מקום להטיל על הנאשמת עונש בתוך המתחם, ולו גם ברף התחתון, או שיש מקום לסטות ממנו לקולא משיקולי שיקום הנאשמת.

עיון בתסקיר שירות המבחן מלמד כי מדובר בנאשמת נעדרת נורמות עברייניות, אשר חוותה מסכת חיים קשה, רוויית התעמרות ואלימות הן מצד בעלה לשעבר והן מצד אחיה. הנאשמת אף נאלצה להתנתק לתקופה ארוכה מבנה הפעוט כדי להשתחרר מרודנות אחיה, דבר שהביא לקשיים בקשר ההורי עמו, בהיותה אם חד הורית ונטולת תמיכה כלכלית למעט אמה, שבעצמה נאבקה על הקיום בעבודות פיזיות וכן מתמודדת עם מצב רפואי לקוי. התרשמות שירות המבחן היא כי הנאשמת נקלעה לביצוע העבירה כתוצאה מייאוש וחוסר אונים, והיא מכירה בטעותה ומבקשת להתפרנס בדרך

הישר ולהעזר בגורמי הרווחה לשיקום הקשר עם בנה. כן התרשם שירות המבחן, כי הנאשמת הפיקה לקח משמעותי מההליך המשפטי, וחווה הרתעה ממשית מלשוב לבצע עבירות מסוג זה.

לפיכך אני סבורה כי יש מקום לסטות ממתחם הענישה משיקולי שיקום הנאשמת.

נראה כי בנסיבותיה של הנאשמת, הטלת מאסר בעבודות שירות, ולו לתקופה קצרה, תפגע בתא המשפחתי פגיעה כלכלית אנושה, שעלולה להביא להידרדרות במצבה. עם זאת, אין מקום להסתפק בעונש צופה פני עתיד בלבד, ועל כן אני מאמצת את עתירת הסניגורית להטלת של"צ על הנאשמת.

אני מורה כי שירות המבחן יגבש עבור הנאשמת צו של"צ בהיקף של 80 שעות.

אני מעמידה את הנאשמת בפיקוח שירות המבחן למשך שנה.

אני גוזרת על הנאשמת ששה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא תעבור עבירה על חוק הכניסה לישראל או עבירה אחרת בה הורשעה.

בהתחשב בכך שהנאשמת נפסלה מלהחזיק ברשיון הנהיגה למשך שלושים יום, וכדי לא למנוע ממנה יכולת להתפרנס ולמלא אחר יתר מחויבויותיה, לרבות השל"צ וצו המבחן, לא אגזור עליה פסילה נוספת בפועל.

אני מטילה על הנאשמת שלושה חודשי פסילה על תנאי למשך שלוש שנים, שלא תעבור עבירה של הסעת שב"ח.

אני גוזרת על הנאשמת קנס בסך 1,000 ₪ או שבוע מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.8.17.

ככל שיש בתיק פקדון, יקוזז ממנו הקנס או חלקו.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ז ניסן תשע"ז, 23 אפריל 2017, במעמד הצדדים.